

Cal Palau

Santa Maria de Miralles

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Al camí de Cal Quintana, al sector NE del terme municipal
Emplaçament Al Km. 52 de la C-37, a mà dreta dir. Igualada, s'hi accedeix per un camí que mena a Can Quintana
Alçada: 517

Coordenades:

Latitud: 41.51603
Longitud: 1.53136
UTM Est (X): 377452
UTM Nord (Y): 4597085

Classificació

Número de fitxa 08257 - 141
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XV
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Deficiències en els paraments de façana i en la tanca o baluard de llevant.
Protecció Legal
Observacions protecció: NNSS ajuntament 2002; Projecte de Catàleg de Masies fitxes 15
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad. 000307000CF79F/ 08257A00300051
Autoria de la fitxa F. Xavier Menéndez
Data de registre de la fitxa: dc., 01/04/2015 - 02:00

Descripció

Gran masia pairal composta principalment per dos cases adosades disposades en la mateixa direcció (orientació NE-SO), i ambdues, amb coberta a doble vessant amb caiguda al NO i SE i amb planta baixa, planta pis i golfes.

L'edifici més meridional és més gran i presenta planta rectangular, en forma d'ela. La coberta estableix dos parts asimètriques (és més ampla la del NO que la del SE). La façana principal es situa al SE, i al centre de la façana, totalment arrebossada, s'ubica la porta d'arc de mig punt amb brancals i dovelles de pedra.

Presenta dues finestres quadrades a cada costat. A la planta pis s'observen tres finestres, simètriques, amb arc de mig punt. Més amunt es veuen, sobre les anteriors, tres finestres molt petites amb la mateixa forma, corresponents a les golfes. Actualment, sembla que aquest accés no és actualment utilitzat. A la façana oposada (NO), s'observa un cos adossat modern i una porta d'accés a la casa, de forma rectangular, que és la que actualment s'utilitza.

L'edifici més septentrional és més petit i presenta planta quadrada. Té coberta a dues vessants de carener paral·lel a la façana de llevant. La coberta estableix dos parts asimètriques (és més ampla la del SE que la del NO). La façana principal, arrebossada, es situa al SE. La planta pis està caracteritzada per una galeria amb cinc finestres d'arc de mig punt.

Tota la façana SE (dels dos edificis) presenta un ample pati delimitat per una reixa de ferro. La porta principal del tancat llueix una data amb números fets de ferro forjat: 1882. El NE del pati està delimitat per un tercer edifici, un cobert antic d'una sola planta, situat al NE de la casa més septentrional, i amb la mateixa orientació que aquesta, amb coberta a doble vessant amb la caiguda orientada a NE i SO.

Just davant de la casa septentrional, per la façana posterior (NO), es situen dos edificis circulars adossats o juxtaposats entre ells (més aviat un sol edifici en forma de 8), que corresponen a dos antics cups. Un és més gran que l'altre. Estan construïts sobre una plataforma elevada rectangular, de pedra. Cada cup presenta una porta rectangular elevada en relació al sòl exterior, accessible a través d'escaleres.

L'accés a la masia està actualment situat al costat de ponent.

Observacions:

En un dels cups es conserva una petita premsa de gàbia. La casa es situa al final del camí asfaltat que surt de la C-37 (Km. 52) en direcció Can Borràs i Can Quintana.

Cal Palau constitueix una de les peces més singulars de l'arquitectura de Santa Maria de Miralles, especialment la seva façana orientada a llevant, conseqüència d'una reforma que probablement es va fer a principi del segle XX utilitzant un repertori historicista propi de l'època: ràfec amb estructura de fusta, fris ornamental de maó, obertures emmarcades amb pedra, portalada de mig punt amb motius decoratius vegetals, galeria d'arcades, etc. La seva arquitectura presenta també elements característics de l'activitat agrícola desenvolupada, com són els dos cups adossats a façana de ponent, conformant, el seu conjunt, una volumetria rellevant que, per la seva posició enlairada, constitueix una de les fites més notables del paisatge del Pla de Can Quintana.

Història

Inclusa al Nomenclàtor de 1860 (Can Paláu). Riba (1988, 211-212) cita Palau tant al del grup de masies antigues (fins el segle XVII) com de les posteriors al segle XVII. També apareix al Mapa IGE de 1914. El cognom apareix al fogatge de 1497 i a 1552 on és citat un Antoni Palau de mas Palau. Al 1669 apareix citat Jaume Palau de mas Palau de la Casa Blanca que per dates ha de ser el mateix Jaume Palau que apareix en la mateixa data com a batlle de Miralles. En un capbreu dels anys 1761-1762 sobre el terme de Santa Maria de Miralles del baró Antoni de Magarola i Sentmenat, apareix citat Andreu Palau, pagès. Al 1771

apareix citat Josep Ferrer de Mas Palau.

Per tant, la casa podria datar de finals del segle XV, amb successives reformes posteriors. Segons el masover, hi havia una inscripció amb guix ja desapareguda amb la data 1782 (informació Catàleg de Masies). La reixa de llevant té la data de 1882.

Segons fons orals locals, la casa té una capella-oratori dedicat a Sant Antoni a l'interior. En aquesta capella s'hi va fer la primera missa després de la Guerra Civil, atès que la església del Castell havia quedat malmesa i la de Sant Romà s'havia convertit en un magatzem.

Bibliografia

RIBA GABARRÓ, Josep (1988): Història de l'Anoia, vol. I Capítol Santa Maria de Miralles. Parcir Edicions Selectes, 2a. edició. Manresa, p. 209-219.

HÈLIX ARQUITECTES ASSOCIATS, SLP. Pla especial de catàleg de masies, cases rurals i altres edificacions en sòl no urbanitzable. Document per a l'aprovació inicial. Servei d'Urbanisme de la Diputació de Barcelona. Ajuntament de Santa Maria de Miralles. Març 2016.

Arxiu Comarcal de l'Anoia. Fons Arxiu Parroquial de Santa Maria d'Igualada referents a Santa Maria de Miralles. Inclou la sèrie Processos judicials

